

Warszawa, 6 czerwca 2024 r.  
KL/309/87/AZ/2024

Pan  
**Jurand Drop**  
Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

*Szanowny Panie Ministrze,*

W związku z pracami legislacyjnymi w przedmiocie projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC 5), Konfederacja Lewiatan przedstawia poniższe stanowisko uzupełniające.

Uprzejmie proszę o zapoznanie się ze stanowiskiem oraz o rozważenie uwzględnienia zawartych w nim uwag w toku prac nad wskazanymi rozwiązaniami legislacyjnymi.

Z poważaniem



Maciej Witucki  
Prezydent Konfederacji Lewiatan

**Załącznik:** Stanowisko uzupełniające Konfederacji Lewiatan dotyczące projektu ustawy o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC 5).

**Stanowisko Konfederacji Lewiatan dotyczące projektu ustawy  
o podmiotach obsługujących kredyty i nabywcach kredytów (UC 5)  
dalej określanego jako „Projekt”**

**I. Uwaga generalna**

Zwracamy uwagę, iż Projekt wciąż posługuje się w wielu miejscach niejasną siatką terminologiczną – bądź niespójną, bądź nie używaną w innych miejscach projektu, bądź też pojęciami na tyle ogólnymi że budzącymi wątpliwości z perspektywy ich znaczenia w polskim prawie. Wiele z uwag wskazanych w poprzednich wersjach wymaga podtrzymania. Rekomendowana jest ponowna gruntowna analiza Projektu na poziomie redakcyjnym, znaczenia terminologicznego i spójności terminologicznej.

Ponadto w Projekcie trzeba dodać przepisy dookreślające niektóre sytuacje faktyczno-prawne. Przykładem jest to, iż Projekt wymaga dodania przepisu określającego retencję danych dla sytuacji zakończenia współpracy z POKiem, gdy zobowiązanie nie wygasło - wtedy powinno zostać 5 lat od zakończenia tej współpracy z POKiem (zakończenia umowy o obsługę kredytów).

Poniższe uwagi uzupełniające dotyczą wyłącznie części z problemów które zidentyfikowaliśmy jako budzące zastrzeżenia merytoryczne, jak i budzące zastrzeżenia redakcyjne.

**II. Uwagi szczegółowe**

**Projektowany art. 1 ust. 1 pkt. 1**

Kategorie na gruncie Projektu „praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt” i „nieobsługiwanej umowy o kredyt” są nie jasne co do ich znaczenia i zakresu tj. co do różnic między nimi. Ponadto na gruncie Projektu rozróżnienie takie nie ma znaczenia dla projektowanych regulacji.

**Projektowany art. 2 pkt. 10**

Pojawiają się wątpliwości jak należy rozumieć ten przepis: czy spod zakresu ustawy wyłączona jest każda osoba prawna z siedzibą w państwie należącym do EEA (EOG) czy raczej osoba prawna oraz zarządzany przez nią fundusz?

**Projektowany art. 3 pkt. 11**

member of



member of



Dyrektywa NPL mówi o nabyciu "praw wynikających z nieobsługiwanej umowy kredytu" (nie wskazuje na "obowiązki", stąd to słowo należałoby usunąć z definicji). Analogicznie jak przy umowie cesji wierzytelności nabywa się prawa a nie obowiązki wynikające z umowy kredytu. Treść definicji powinna wyglądać zatem następująco:

*„nabywca kredytu” - rozumie się przez to (...) , która nabywa prawa wynikające z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub nieobsługiwaną umową o kredyt w ramach wykonywanej przez siebie działalności handlowej, gospodarczej lub zawodowej”.*

### **Projektowany art. 3 pkt. 12**

Projekt ustawy definiuje pojęcie „umowa o kredyt”, a ustawodawca w treści projektu posługuje się też pojęciem „kredyt”, które nie jest w niej zdefiniowane. W związku z tym, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, sugerujemy zmianę definicji „nieobsługiwanej umowy o kredyt” przez dopuszczenie zamiennego stosowania pojęcia „kredyt”, co pozwoli na usunięcie niespójności w tym zakresie:

*„12) „nieobsługiwanej umowie o kredyt/kredyt” – rozumie się przez to umowę o kredyt, która zgodnie z art. 47a rozporządzenia nr 575/2013 została sklasyfikowana jako ekspozycja nieobsługiwana;”*

### **Projektowany art. 4 ust. 3 pkt. 3**

Konieczne jest doprecyzowanie co rozumie się przez „opis procedur”. Ponadto powstaje pytanie czy ten „opis procedur” będzie podlegał weryfikacji przez KNF przed wydaniem zezwolenia pod kątem spełniania oczekiwań nadzorczych ochrony praw kredytobiorcy, sprawiedliwego ich traktowania?

### **Projektowany art. 6 ust. 1 pkt. 2**

Zwracamy uwagę na brak spójności w nomenklaturze zastosowanej w pkt 2 projektowanego art. 6 ust. 1, gdzie powinno zostać zastosowane określenie z definicji z art. 3 "organ zarządzający". Rekomendujemy ujednoczenie poprzez zmianę np. *"jest zarządzany i nadzorowany przez osoby wchodzące w skład organów zarządzających, które (...):"*

W projektowanym art. 6 ust. 1 pkt 2 lit b) tiret pierwsze i drugie zawarte są zwroty niedookreślone, które generują ryzyko uznaniowej interpretacji przez organ nadzoru (a kryteria wymagane do wniosku o wydanie zezwolenia powinny być jasne i zrozumiałe dla wnioskodawcy - chodzi o :

*„łączne skutki drobnych incydentów nie rzutują na ich nieskazitelną opinię” oraz “w swoich wcześniejszych kontaktach służbowych z organami nadzoru i regulacyjnymi zawsze byli przejrzysti, otwarci i skłonni do współpracy;”.*

### **Projektowany art. 11 ust. 1 pkt. 8 lit. b**

Nie jest zrozumiałym o jakim (w kontekście czego) „formularzu kontaktowym” mówi projektowana regulacja. Zasadnym wydaje się rekomendowanie połączenia przez projektodawcę lit. b) z lit. f) w tym projektowanym przepisie, aby mowa była o „formularzu kontaktowym służącym do składania reklamacji i skarg przez konsumentów”.

### **Projektowany art. 17**

Po pierwsze, wskazać należy iż niezbędne jest dookreślenie pojęć w ust. 1 pkt. 1. POK powinny wiedzieć co dokładnie składa się na oba systemy, jakie elementy będą przedmiotem nadzoru KNF w tym zakresie. Brakuje np.: informacji w zakresie systemu kontroli wewnętrznej. Pojawia się też niespójność gdyż w projektowanych ust. 2 i 3 art. 17 jest mowa wyłącznie o "systemie zarządzania ryzykiem".

Po drugie, w zakresie ust. 1 pkt. 3 wskazać należy że Dyrektywa NPL nie nakłada wprost obowiązku opracowania dodatkowej procedury w tym zakresie. Nie została ona uzasadniona i należy z niej zrezygnować.

### **Projektowany art. 18**

Zgodnie z motywem 29 Dyrektywy NPL państwa członkowskie nie miały obowiązku zakazywania POK-om przyjmowania i przechowywania środków. Była to jedynie opcja narodowa która mogła zostać wykorzystana przez państwo członkowskie w przypadku zaistnienia przemawiających za tym argumentów. Projektodawca nie uwzględnił oceny wpływu tego zakazu na działalność prowadzoną przez podmioty działające już dzisiaj w charakterze POK oraz konsekwencje jego oddziaływania na kredytobiorców. Uzasadnienie do wcześniejszej wersji projektu nie zostało zaktualizowane i dalej brak jest przekonujących argumentów. Przepis ten wpływa także na brak możliwości przyjmowania i przechowywania środków wynikających z wpłat bezgotówkowych na rachunki POK-ów, co może w konsekwencji przyczynić się do generowania dodatkowych kosztów z zakresu dostosowania się do tego zakazu.

Zakaz może okazać się niekorzystny dla klientów gdyż uniemożliwi dokonywanie wpłat osobom czasowo lub stale niemobilnym, zwłaszcza na terenach wiejskich bez ponoszenia kosztów (prowizji). Ponadto doprowadzi do eliminacji alternatywnej drogi spłaty zobowiązania przez osoby wykluczone cyfrowo. Bezpośrednie przyjmowanie wpłat

gotówkowych od osób zadłużonych umożliwi im załatwienie kompleksowo sprawy podczas jednego spotkania. Rekomendujemy likwidację zakazu z projektowanego art. 18 - POK powinien mieć możliwość zawnioskowania o to na etapie występowania o zezwolenie do KNF.

### Projektowany art. 23. ust. 3

Należy poddać w wątpliwość zasadność stosowania procedury notyfikacji w takim przypadku, mając na uwadze dynamikę działalności gospodarczej na rynku zarządzania wierzytelnościami.

Wprawdzie w art. 12 Dyrektywy NPL wskazany jest obowiązek informowania przed powierzeniem czynności, jednak przechodząc na grunt projektu ustawy powstaje pytanie czy i jakie ewentualnie ma w tym zakresie kompetencje KNF? Jeśli obowiązek miałby być realizowany czysto informacyjnie to termin mógłby być sformułowany odmiennie, tj. co najmniej na 7 dni przed zawarciem tej umowy notyfikuje zamiar (14 dni przed mogą trwać jeszcze negocjacje i ostatecznie może nie dojść do zawarcia umowy). Nakładanie obowiązku notyfikacji w zakresie każdej zmiany umowy powierzenia/ rozwiązania lub wygaśnięcia jest nadmiarowy – Dyrektywa NPL mówi tylko o notyfikacji właściwemu organowi zamiaru powierzenia W przypadku umowy z POK, nabywca albo przedstawiciel notyfikują po prostu do KNF zawarcie umowy z POK (tam przepis nie jest rozbudowany o każdą zmianę umowy), dlatego tym bardziej nie jest to uzasadnione ujęcie go w takim kształcie na gruncie tego ust. 3.

### Projektowany art. 26 ust. 2 oraz ust. 3 pkt. 4, ust. 7

Zaproponowany termin 14 dni do powiadomienia o przeniesieniu na nabywcę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt winien zostać przedłużony i zmieniony w następujący sposób:

*„W przypadku przeniesienia na nabywcę praw kredytodawcy wynikających z nieobsługiwanej umowy o kredyt lub wierzytelności z tytułu nieobsługiwanej umowy o kredyt, nabywca kredytu lub przedstawiciel albo podmiot obsługujący kredyty w rozsądnym terminie – najpóźniej w ciągu miesiąca od jej przeniesienia, bezpłatnie, przekazuje kredytobiorcy napisaną jasnym i powszechnie zrozumiałym językiem informację zawierającą: (...)”*

Taka zmiana będzie spójna z zapisami art. 14 ust. 3 pkt a ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego

przepływu takich danych oraz uchylecia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Z kolei w zakresie ust. 3 pkt. 4 proponujemy jego usunięcie gdyż obecna treść będzie obowiązywała do ponawiania zawiadomień za każdym razem, gdy dojdzie np. do zmiany firmy (nazwy) lub zmiany siedziby spółki albo np. zmiany: procedury składania reklamacji, skarg i odwołań bądź kwoty kapitału (ust. 2 pkt 6). Taki obowiązek będzie generował dodatkowe koszty dla podmiotu.

W zakresie ust. 7 w miejsce wcześniej kilkakrotnie wykorzystywanego w art. 26 sformułowania „dowody jej przekazania” zastosowano wyjątkowo sformułowanie „dowód jej dostarczenia”, co stanowi istotną różnicę i wydaje się niecelowym odstępstwem od wcześniejszej zasady. Przedłożenie dowodu doręczenia, a nawet przekazania będzie często niemożliwy do uzyskania, nabywca korzysta z ostatniego adresu danego kredytobiorcy uzyskanego od zbywcy wierzycelności co oznacza, że doręczenie lub nawet przekazanie nie będzie możliwe, bo klienci bardzo często nie informują banków o zmianie adresu, a nawet celowo się ukrywają. Czasem też dłużnicy celowo unikają doręczenia im takich pism. Obowiązkiem powinno być nakaz wysłania takiej informacji na ostatni znany adres klienta. Rekomendujemy zmianę na "dowód jej przekazania".

#### **Projektowany art. 29 art. 1 pkt. 4**

Pojęcia "skargi" i "odwołania" nie są zdefiniowane. Ustawa o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego, o Rzeczniku Finansowym i o Funduszu Edukacji Finansowej nie posługuje się definicją skargi, lecz "reklamacji". Jeśli z kolei chodzi o tryb odwoławczy, to z ustawy tej nie wynika obowiązek posiadania takiego trybu przez podmiot rynku finansowego, stąd przekazanie takiej informacji będzie opcjonalne.

#### **Projektowany art. 44**

Wskazujemy na fiskalny i nieuzasadniony realnymi kosztami nadzoru charakter opłaty.

Wysokość opłaty ma zostać doprecyzowana przez Prezesa Rady Ministrów w drodze rozporządzenia. Owszem dyspozycja ustawowa zawiera wskazanie, aby „wysokość wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nie wpływała w istotny sposób na zwiększenie kosztów działalności podmiotów obowiązanych do ich uiszczenia”, wydaje się jednak nadal, że górna granica określona została w sposób rażąco wysoki i obejmuje obszar (przychody) już objęty daninami na rzecz Państwa w postaci innych podatków. Ustawodawca określić powinien górny limit tej opłaty.

#### **Projektowany art. 52**

member of



member of



Konfederacja Lewiatan  
ul. Zbyszka Cybulskiego 3  
00-727 Warszawa  
tel. +48 22 55 99 900  
lewiatan@lewiatan.org  
www.lewiatan.org

Polish Confederation  
Lewiatan  
Brussels Office  
Avenue de Cortenbergh 168  
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400  
KRS 0000053779  
Sąd Rejonowy dla  
m. st. Warszawy w Warszawie XIII  
Wydział Gospodarczy



Przepisy karne zamieszczone w art. 52 Projektu penalizujące brak współpracy z KNF w trakcie czynności nadzoru oraz nieprawidłowości w przechowywaniu dokumentów, zakładają odpowiedzialność wykroczeniową oraz wykroczeniowy tryb orzekania. Zgodnie z art. 5 Kodeksu wykroczeń, wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że ustawa przewiduje odpowiedzialność tylko za wykroczenie umyślne. W związku z powyższym w art. 50 projektu ustawy zastrzec należy odpowiedzialność tylko za wykroczenia umyślne.

### **Projektowany art. 53 pkt. 2 lit. b**

Wprowadzenie do art. 104 ust. 2 pkt 4a Prawa bankowego nadal stoi w opozycji do zapisów 104 ust. 2 pkt 4 Prawa bankowego, który w pozostawionym brzmieniu pozostaje zapisem „martwym” dla Banków stosujących Międzynarodowe Standardy Rachunkowości (MSR). Od 1.01.2018 r. Banki, które stosują MSR nie klasyfikują ekspozycji kredytowych jako „stracone”. Dlatego proponujemy zmianę zapisów art. 104 ust. 2 pkt 4:

‘udzielenie informacji objętych tajemnicą bankową jest niezbędne do zawarcia i wykonywania umów sprzedaży wierzytelności zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych, a w bankach stosujących MSR – opóźnionych w spłacie, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 26 c ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych,

### **Projektowany art. 60 w zakresie art. 30 ust. 3 pkt 2, 3, 4 ustawy o kredycie konsumenckim**

Wskazujemy na potrzebę doprecyzowania o jakie środki tutaj chodzi - czy skargę do UOKiK czy też do Rzecznika Finansowego? Czy że konsument może skierować się do sądu lub arbitrażu (w takim przypadku z jakim roszczeniem) czy może do mediacji? Może przepisy zmierzają do tego, że kredytodawca sam ma stworzyć wewnętrzny tryb składania “środków zaskarżenia”? Prawodawca unijny używa ogólnego pojęcia "środki zaskarżenia", bo kieruje dyrektywę do 27 krajów z różnymi porządkami prawnymi. Na poziomie ustawy krajowej ustawodawca powinien sprecyzować, o czym konsument ma zostać poinformowany, o jakich środkach i do jakiego organu kierowanych.

Brak doprecyzowania rodzi dla kredytodawców ryzyko, że UOKiK potencjalnie zarzuci kredytodawcy naruszenie zbiorowych interesów konsumentów z tego powodu podania nieprawidłowej informacji. Warto również w tym kontekście wskazać, że w przypadku skargi do organów ochrony konsumenta, konsument zasadniczo nie ma terminu, w jakim może złożyć skargę. Dlatego też zachodzi konieczność doprecyzowania ww. propozycji przepisów.

### **Projektowany art. 60 w zakresie art. 30 ust. 5 ustawy o kredycie konsumenckim**

member of



member of



Konfederacja Lewiatan  
ul. Zbyszka Cybulskiego 3  
00-727 Warszawa  
tel. +48 22 55 99 900  
lewiatan@lewiatan.org  
www.lewiatan.org

Polish Confederation  
Lewiatan  
Brussels Office  
Avenue de Cortenbergh 168  
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400  
KRS 0000053779  
Sąd Rejonowy dla  
m. st. Warszawy w Warszawie XIII  
Wydział Gospodarczy

Rekomendowana jest zmiana formy z pisemnej na tzw. trwały nośnik. Warto w tym miejscu wskazać, że obecnie znaczna część kredytów konsumenckich udzielana jest online. Z tych względów również proces restrukturyzacji zadłużenia powinien być możliwy w formie zdalnej. Uprości to proces dla samego konsumenta i pozwoli na sprawniejszą obsługę jego potencjalnego zadłużenia.

### Projektowany art. 63

Na gruncie przepisu powstaje pytanie czy w świetle podlegania pod ustawę o rozpatrywaniu reklamacji przez POK/nabywcę kredytów będzie wynikał również obowiązek wnoszenia opłat na działalność rzeczownika finansowego? Brak przepisów w tym zakresie w art. 63.

### Projektowany art. 71

Takie określenie terminu obowiązywania ustawy spowoduje naruszenie fundamentalnej zasady niedziałania prawa wstecz. Z ustawy powinno w jasny sposób wynikać, że wierzytelności nabyte/przeniesione i obsługiwane przed dniem wejścia w życie tej ustawy nie są objęte niniejszą regulacją.

### Projektowany art. 72

Wskazany termin 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy (jako termin, do którego istniejące POK-i mogą działać na dotychczasowych zasadach), ocenić należy jako zbyt krótki. Rekomenduje się zmianę terminu przynajmniej na 3 - 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Dyrektywa NPL dawała możliwość skorzystania z prawie 6 miesięcznego okresu "przejściowego". **Z uwagi na fakt opóźnienia w implementacji Dyrektywy podmioty rynku zarządzania wierzytelnościami nie powinny ponosić negatywnych konsekwencji z tego tytułu.** Termin 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy na wystąpienie z wnioskiem może okazać się zbyt krótki dla niektórych (w szczególności mniejszych) podmiotów, ponieważ należy do zezwolenia przedstawić szereg regulacji wewn., oświadczeń itd.

### Konfederacja Lewiatan

KL/309/87/AZ/2024

member of



member of



Konfederacja Lewiatan  
ul. Zbyszka Cybulskiego 3  
00-727 Warszawa  
tel. +48 22 55 99 900  
lewiatan@lewiatan.org  
www.lewiatan.org

Polish Confederation  
Lewiatan  
Brussels Office  
Avenue de Cortenbergh 168  
tel. +32 2 732 12 10

NIP 5262353400  
KRS 0000053779  
Sąd Rejonowy dla  
m. st. Warszawy w Warszawie XIII  
Wydział Gospodarczy